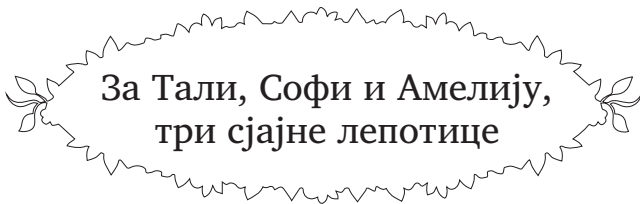

A sunburst background with rays emanating from the center, creating a bright, glowing effect.

Чудесни

ЖИВОТИЊСКИ
Другари

Посебно хвала Валери Вајлдинг

Naslov originala

Daisy Meadows
Bella Tabby paw in Trouble

Text copyright © Working Partners Ltd 2014
Illustrations copyright © Orchard Books 2014

First published in 2014 by Orchard Books

Translation copyright © 2016 za srpsko izdanje, LAGUNA

Љупка Пругошапић у невољи

Дејзи Медоуз

Превела
Александра Чабраја

■ Laguna ■

Блистава кућа

Дивља ружа

Златанина пећина

Сунчана
пољана

Кафе Печуркас

Печуркина
чистина

Библиотека
госпође
Бушидрвић

Дрво
другарства

Лавиринт

Сребрно врело

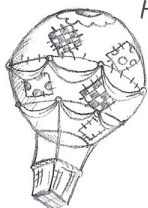

Густиш
љутића

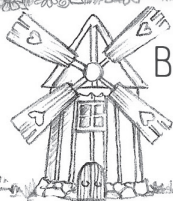

Светионик

МАПА ДРУГАРСКЕ ШУМЕ

Асов
авио-превоз

Ветрењача

Проналазачка
радионица
госпоина Мудроперића

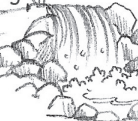

Кућа
Мрљокуцића

Дрво обиља

Пенушави водопади

Бродић
Перокљунића

Воденица

Улаз у
пећине

Мочвара

Грозанин
торањ

Умеш ли да чуваш тајну?

Знала сам да умеш!

Испричаћу ти причу о чудесној шуми.

Пођи одмах са мном до старога храста.

У његовом стаблу крију се тајна врата!

Доживећемо пустоловине ко̂ из бајке старе,

и упознати чудесне животињске другаре!

Воли ше

Маца Злашана

Садржај

ПРВО ПОГЛАВЉЕ: Мачићи!	9
ДРУГО ПОГЛАВЉЕ: Чудни звуци	25
ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ: Трагови	37
ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ: Камена препрека	47
ПЕТО ПОГЛАВЉЕ: Сјај у тами	57
ШЕСТО ПОГЛАВЉЕ: Грозан план	67
СЕДМО ПОГЛАВЉЕ: Чудовиште!	77
ОСМО ПОГЛАВЉЕ: Доме, смрдљиви доме	91

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

Мачићи!

Љиља Душић није могла да одвоји поглед од кутије пуне мачића коју је њен тата управо био унео у ординацију. Као ни њена најбоља другарица Јеца Шумић!

Љиљини родитељи држали су „Пружену шапу“ – болницу за помоћ дивљим животињама у Бистрици,

селу у коме су обе девојчице живе­ле. Јеца и њен тата становали су у кући преко пута болнице. Тог јутра су пронашли мачиће у својој шупи и донели их право у „Пружену шапу“.

„Прегледаћу их, за сваки случај“, рекао је господин Душић.

Једно по једно, узео је у руке сва четири пругаста мачета и прегледао им очи и зубе. Кад је најмање маче вратио у кутију, оно се преврну на леђа и мјаукну, исплазивши мајушни ружичасти језик. Љиља га је помазила по стомачићу.

„Запрепастили смо се кад смо их затекли тамо“, рекао је господин

Шумић. „Јеца је чула лајање и видела како пас јури мачку, која је бежала из шупе. То је сигурно била мајка ових мачића. Пошто се није вратила, завирили смо унутра и пронашли мачиће.“

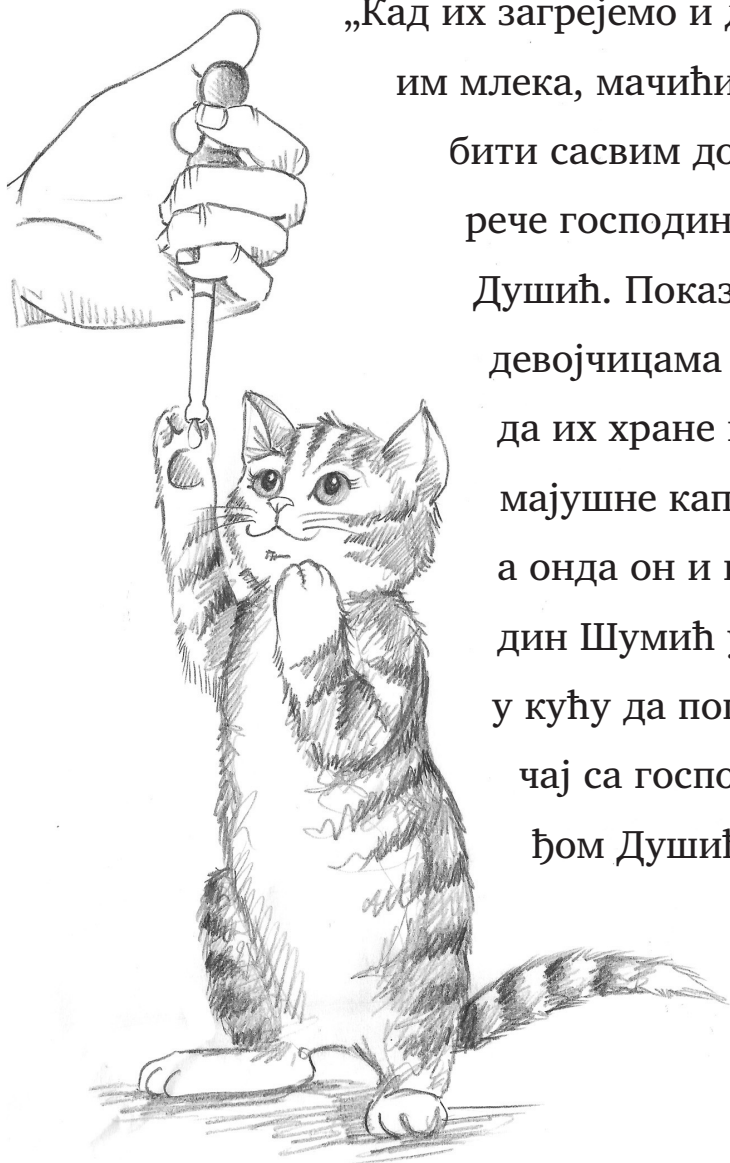
„Убацили смо обавештења у све поштанске сандучиће, да откријемо чија је то маца“, додала је Јеца. „Али знали смо да је ово право место где треба да донесемо мачиће!“

„Драго ми је што сте то урадили“, казала је Љиља, узимајући у руке једну паперјасту, разиграну мацу. Она замахну шапом ка девојчициној тамној коси, на шта се сви насмејаше.

„Кад их загрејемо и дамо
им млека, мачићи ће
бити сасвим добро“,
рече господин
Душић. Показао је
девојчицама како
да их хране помоћу
мајушне капаљке,
а онда он и госпо-
дин Шумић уђоше
у кућу да попију
чај са госпо-
ђом Душић.

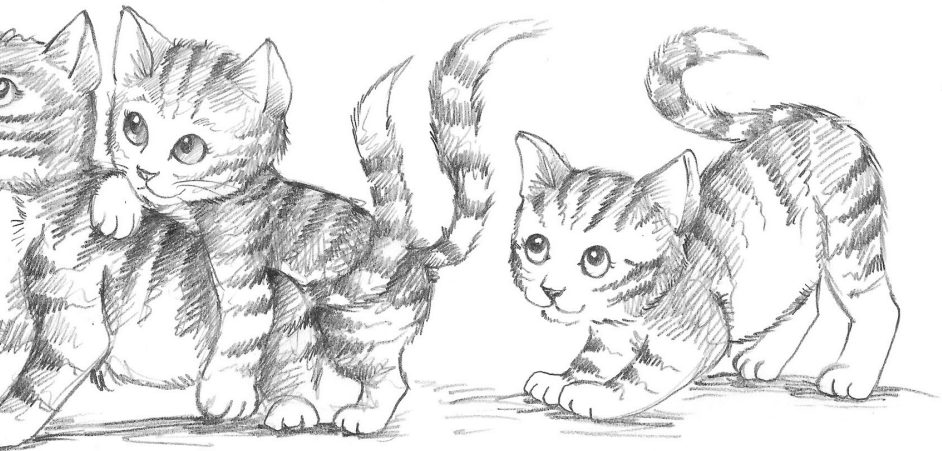

Мачићи су се пентрали једно преко другог, покушавајући да дођу до млека.

„Халапљиви су!“, смејала се Јеца.

Када су се заситили, мачићи су се склупчали једно уз друго и заспали.

„Питам се ко ти је мама“, рече Љиља, милујући маче с белом тачком на врху репића. „Већ познајемо једну тајанствену мацу, зар не, Јецо?“

Другарице се насмешише једна другој, присетивши се своје чаробне пријатељице, маце Златане. Она је дошла из Другарске шуме, тајног света животиња које говоре, и повела девојчице у ту чаробну шуму, где су доживеле бројне пустиловине. Зла вештица по имену Грозана желела је да истера животиње из шуме да би је преузела, а Љиља и Јеца су је неколико пута спречавале у томе.

„Питам се када ћемо опет видети Златану“, рече Јеца.

Чим је то изговорила, с прозора се зачу тихо *шай-шай-шай*. Девојчице се окренуше и угледаше прелепу мацу

како куца на про-
зорско стакло.

Имала је златно
крзно и очи зеле-
не попут траве на
јутарњем сунцу.

„Златана!“, узвикну
Љиља, отварајући про-
зор. „Управо смо разми-
шљале о теби!“

Мачка скочи с прозора и очеша се о
њену ногу, па о Јецину.

„Знаш шта то значи, је ли?“, упита
Љиља.

Јеца узбуђено климну главом.

„Кад год нас Златана посети, време

је за нову пустоловину у Другарској
шуми!“

Златана мјаукну. Девојчице су
знале да то значи како маца хоће да
им каже да крену за њом!

„Идемо, Златана“, узвикну Љиља.
Брзо је погледала у мачиће и пошто
се уверила да су добро, девојчице
истрчаше напоље.

Идући за Златаном и скакућући
преко камења девојчице су прешле
поток Бистрицу и стигле на поља-
ну Бистрица. Златана притрча Дрве-
ту другарства, а оно одмах оживе.
На сасушеним гранама истог часа је
никло ново лишће и пупољци. Птице

